

Law firm Vaić & Dvorničić Ltd.

established in 1938
Križanićeva 5
51000 Rijeka
CROATIA

Sv Bernardina 6A
51500 Krk
CROATIA

M. Držića 3
52100 Pula
CROATIA

members Savin Vaić
Marija Dvorničić Vaić
Saša Omeragić
Anamarija Križanović

Pula, 23. srpnja 2021. god.
Posl.br. St-231/2020

TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU

DUŽNIK: BOSCAFF d.o.o., Marofska 18A, 42000 Varaždin, OIB: 00432595744

ŽALBA

vjerovnika **CONCETTO RIZZO** iz Italije, Viale Luigi Sturzo N. 45, OIB: 01433322210, zastupanog po odvjetnici Saši Omeragić iz Odvjetničkog društva Vaić & Dvorničić d.o.o. iz Pule, M. Držića 3/I

- protiv rješenja pod posl.br.
gornjim od 21. srpnja 2021.g.

1 puta
elektronskim putem

I/ Protiv uvodno citiranog rješenja pod posl.br. gornjim od 21. srpnja 2021.g. vjerovnik po iskazanom punomoćniku pravodobno ulaže ovu

ž a l b u

- zbog bitne povrede odredaba postupka
- zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Sud je pobijanim rješenjem uvrдио se da su vjerovnici dužnika BOSCAFF d.o.o., Marofska 18a, Varaždin, OIB: 00432595744 prihvatili izmijenjeni plan restrukturiranja od 20. svibnja 2021.g. objavljen na stečajnoj oglasnoj ploči dana 21. svibnja 2021. i potvrdio predstečajni sporazum.

U vlastitu obrazloženju, sud navodi da je osim vjerovnika čije su tražbine utvrđene u smislu odredaba čl. 323. i čl. 106. SZ utvrdio da pravo glasa pripada i vjerovniku Rajku Barošu čija je tražbina osporena, a obzirom je Rajko Baroš razlučni vjerovnik koji se odrekao prava na odvojeno namirenje te iako mu je tražbina osporena, vjerovnik postojanje svoje tražbine dokazuje ovršnom ispravom – Sporazumom o osiguranju potraživanja zasnivanjem založnog prava na nekretnini predstečajnog dužnika, sklopljen kod javnog bilježnika u obliku javnobilježničkog akta 28. kolovoza 2020.g., a javnom ili javno ovjеровljenom ispravom nije dokazan prestanak postojanja tražbine, pa da se stoga smatra da je za plan restrukturiranja glasovala je većina svih vjerovnika s pravom glasa.

U odnosu na (ne)postojanje uvjeta za potvrđivanje predstečajnog plana na koje je upirao stečajni vjerovnik, odnosno u odnosu na prigovore da Plan restrukturiranja nije zasnovan na realnoj situaciji koja je dužnika dovela u stanje nesposobnosti za plaćanje, da dužnik nije učinio vjerojatnim da bi provedbom predloženog plana restrukturiranja omogućila sposobnost za plaćanje, da se planom restrukturiranja umanjuju prava vjerovnika ispod razine koju bi razumno očekivali ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika, te da dužnik i njegove odgovorne osobe u ovom postupku očito zloupotrebljavaju prava koja im pruža Stečajni zakon postupajući stoga suprotno osnovnim načelima iz čl. 2. Stečajnog zakona, sud iste nije prihvatio.

II/ Prethodno upuštanju u detaljne razloge pobijanja rješenja, vjerovnik smatra potrebnim naglasiti da je u konkretnom postupku riječ o OČITOJ ZLOUPORABNI PRAVA koja ima i elemente kaznenog djela, a koju okolnost sud u tijeku postupka potpuno zanemaruje.

Osnovno načelo postupka koje se primjenjuje u stečajnom postupku je dužnost suda da PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI ne uvaži raspolaganja koja su u suprotnosti s prisilnim propisima i pravilima javnog morala (čl. 3. st.3. i čl. 7. st. 2. ZPP) i pazi na ništetnost (čl. 327. ZOO-a, su svezi sa čl. 10. SZ). Ističe se da je sud u smislu čl. 5. Ustava dužan u svakom predmetu uzeti u obzir i osnovna pravila građanskog i kaznenog prava, kao dio pravnog poretka RH.

Sudu iz stanja spisa mora biti potpuno razvidno da vjerovnik Rajko Baroš sa prijevarnom namjerom i zajedno sa dužnikom, čiji je zakonski zastupnik, svojim postupanjem od kolovoza 2020.g. do današnjeg dana konstruira pravnu situaciju u kojoj će oštetiti ostale vjerovnike. U konkretnom postupku jedini član uprave dužnika je naime sam sa sobom sklopio ovršni ugovor kojim je **u svoju korist zasnovao založno/razlučno pravo na nekretninama dužnika svega dva mjeseca prije pokretanja predstečajnog postupka, niti četiri dana nakon zaprimanja drugostupanjske presude kojom se potvrđuje potraživanje ovdje žalitelja, da bi potom za račun dužnika pokrenuo predstečajni postupak i već u prijavi tražbine odrekao se prava na odvojeno namirenje koje je stekao tim sporazumom.** Prednje ukazuje da je zaključenje sporazuma izvršeno sa jedinim ciljem i svrhom da u ovom postupku, neovisno o osporavanju njegove tražbine, Rajko Baroš stekne pravo glasa o Planu restrukturiranja kako je stečajni vjerovnik detaljno objašnjavao u svojim ranijim podnescima u ovom postupku.

Riječ je upravo o očitom izigravanju zakonskih odredbi i zlouporabi prava, te činjenica da sud vlastitim rješenjem potvrđuje predstečajni sporazum znači da sud omogućuje dužniku i njegovim odgovornim osobama upravo željenu zlouporabu prava i počinjenje radnji koje u svojoj biti moguće čine biće kaznenog djela. Takvim

se postupanjem dovodi i do suodgovornosti Republike Hrvatske u nanošenju štete vjerovniku i negira zaštita osnovnih ljudskih prava vjerovnika u Republici Hrvatskoj. Naime, postupanje niti jednog tijela i interpretacija niti jednog zakona, ne mogu biti na način kojim se očito povređuju osnovna ustavna i ljudska prava građana obzirom je isto suprotno načelu razmjertosti pri zadiranju države u osnovna ljudska prava pojedinaca.

III/ U odnosu na navode suda da je osim vjerovnika čije su tražbine utvrđene u smislu odredaba čl. 323. i čl. 106. SZ utvrdio da pravo glasa pripada i vjerovniku Rajku Barošu čija je tražbina osporena, a obzirom je Rajko Baroš razlučni vjerovnik koji se odrekao prava na odvojeno namirenje te iako mu je tražbina osporena, vjerovnik postojanje svoje tražbine dokazuje ovršnom ispravom – Sporazumom o osiguranju potraživanja zasnivanjem založnog prava na nekretnini predstečajnog dužnika, sklopljen kod javnog bilježnika u obliku javnobilježničkog akta 28. kolovoza 2020.g., a javnom ili javno ovjеровljenom ispravom nije dokazan prestanak postojanja tražbine, pa da se stoga smatra da je za plan restrukturiranja glasovala je većina svih vjerovnika s pravom glasa, žalitelj iste osporava obzirom zanemaruju djelovanje sudske presude na utvrđenje ništetnosti, odnosno očitu ništetnost akta.

U pobijanom rješenju sud potpuno zanemaruje okolnost da je osnov upisa prava vjerovnika Rajka Baroša predmetom **sudskog postupka radi utvrđenja ništetnosti koji se pred Općinskim sudom u Varaždinu vodi pod posl.br. P-94/2021**, a koju tužbu sa pečatom primitka od 26. veljače 2021.g. je punomoćnik vjerovnika dostavio u spis na ročištu od 3. ožujka 2021.g., koja tužba je i zabilježena u zemljišnim knjigama dana 08.03.2021.g. pod brojem Z-3643/2021. Vjerovnik je i za potrebe ovog postupka izložio sve razloge koji ukazuju na ništetnost temelja upisa založnog prava razlučnog vjerovnika koji se odrekao prava na odvojeno namirenje. Ništetna tražbina ne postoji, niti je ikada postojala, pa stoga ista ne može niti biti smatrana izvorom prava koje predviđa Stečajni postupak za razlučnog vjerovnika koji se odrekao prava na odvojeno namirenje. Riječ je o prethodnom pitanju u ovom postupku u smislu odredbi čl. 12. Zakona o parničnom postupku u svezi sa čl. 10. Stečajnog zakona.

Slijedom ukazane ništetnosti temelja upisa, vjerovnik je predložio da sud sukladno odredbama čl. 12. ZPP-a u svezi sa čl. 327. ZOO-a po službenoj dužnosti riješi prethodno pitanje i utvrdi ništetnost temelja upisa, odnosno da temeljem odredbi čl. 10. SZ su svezi sa čl. 12. ZPP-a odredi prekid postupka do okončanja postupka radi utvrđenja ništetnosti koji se pred Općinskim sudom u Varaždinu vodi pod posl.br. P-94/2021.

O prednjem se sud nije očitovao u pobijanom rješenju pa već zbog toga isto pati od bitne povrede pravila postupka. Sud nije niti primjenio prednje citirane mjerodavne odredbe materijalnog prava.

IV/ U pobijanom rješenju u odnosu na prigovor da se planom restrukturiranja umanjuju prava vjerovnika ispod razine koju bi razumno očekivali ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja, sud je zaključio da *„je općepoznata činjenica da se nekretnine u stečajnim postupcima prodaju za iznose znatno niže od procijenjene vrijednosti ... da je dužnik suvlasnik navedene nekretnine u 1/2 dijela ... te bi se u slučaju otvaranja stečaja nad dužnikom Rajko Baroš i dalje imao pravo namiriti iz vrijednosti nekretnine na kojoj je zasnovano razlučno pravo u cjelokupnom iznosu“*, pa da stoga vjerovnik nije učinio vjerojatnim da bi se u slučaju provedbe stečaja vjerovnici namirili u većem iznosu.

Ono što sud u smislu prednjih obrazloženja zanemaruje jest da je **tužba, po kojoj se pred Općinskim sudom u Varaždinu vodi sudski postupak radi utvrđenja ništetnosti pod posl.br. P-94/2021, zabilježena u zemljišnim knjigama dana 08.03.2021.g. pod brojem Z-3643/2021.** Za slučaj usvajanja tužbenog zahtjeva u tom postupku vjerovnik Rajko Baroš dakle neće imati pravo prijavljenu tražbinu *„namiriti iz vrijednosti nekretnine na kojoj je zasnovano razlučno pravo“*, sve u smislu **učinaka zabilježbe** spora propisanih u čl. 86. ZZK koji propisuje da je riječ o upisu koji *„čini vidljivim da se **glede knjižnoga prava**“ (založnog prava Rajka Baroša) „vodi pred sudom ili drugim nadležnim tijelom **postupak čiji bi ishod mogao utjecati na uknjižbu, pripadanje, postojanje, opseg, sadržaj ili opterećenje toga prava.**“*

U odnosu na vrijednosti nekretnine kada zaključuje da *„bi samo vrijednost suvlasničkog dijela nekretnine predstečajnog dužnika iznosila 555.000,00 kn, što je i dalje manja vrijednost od iznosa za koji je zasnovano razlučno pravo od 775.000,00 kn“*, žalitelj upire i na odredbe čl. 7. Pravilnika o metodama procjene vrijednosti nekretnina koje predviđaju da je **„dozvoljeno međuvremensko izjednačenje kupoprodajnih cijena poredbenih nekretnina koje su ugovorene najviše četiri godine unatrag u odnosu na dan vrednovanja“**. Procjena vrijednosti nekretnina stečajnog dužnika iz 2012.g. na koju se sud poziva dakle nema mjerodavni karakter u ovom postupku, što je isticao žalitelj uz predlaganje odgovarajućih dokaza i u podnesku od 7. lipnja 2021.g.

Slijedom prednje navedenog pobijano rješenje temelji se na pogrešnoj primjeni materijalnog prava, slijedom čega je i činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno.

V/ U odnosu na prigovore žalitelja da dužnik nije učinio vjerojatnim da bi provedbom predloženog plana restrukturiranja omogućila sposobnost za plaćanje, jer iz samog plana restrukturiranja i popisa imovine i obveza dužnika proizlazi da dužnik nema nikakvu opremu i postrojenje za rad, sud ističe *„kako je jedna od djelatnosti dužnika i kupnja i prodaja robe (odnosno kako to dužnik navodi u podnesku od 14. lipnja 2021. uvoz i izvoz kave i strojeva odnosno uređaja za proizvodnju kave), a za koju djelatnost nije potrebna nikakva posebna oprema niti postrojenje za rad.“*

Žalitelj smatra notornom činjenicom da je i **za preprodaju robe, odnosno kave i uređaja za preradu kave, potrebno imati prostorije za skladištenje robe ili barem predviđen trošak za najam prostora**. Ako dužnik već nema svoje prostorije za rad, bilo je potrebno da iskaže barem trošak s tog osnova u Planu restrukturiranja što ovaj nije učinio (uvid u planirane troškove poslovanja na str. 23. i 24. Plana restrukturiranja). Dužniku su potrebne prostorije i uređaji za rad i za slučaj kada u sklopu svoje djelatnosti preprodaje robe istu i pakira, kao što je slučaj sa kavom.

Međutim, najbitnije od svega jest da **dužnik uopće ne spori da u sklopu provedbe plana restrukturiranja namjerava otuđiti svoje nekretnine**, a koje su jedina vrijednija imovina koju posjeduje. Potvrdom predstečajnog sporazuma koji predviđa **u cijelosti gašenje osnovnih grana poslovanja dužnika**: prerada kave, usluge pakiranja i dorade za treće osobe, usluge skladištenja robe, poslovanje nekretninama, usluge iznajmljivanja nekretnina (uvid u predmet poslovanja na str. 6. Plana restrukturiranja) i **rasprodaju sve njegove imovine, uz obećanje (bez ikakvog sredstva osiguranja) da će nakon godine dana počeka redovito ispunjavati svoje preuzete obveze** prema vjerovnicima, a sve poglavito **u svjetlu dokazane sklonosti zlouporabe prava dužnika i njegovih odgovornih osoba, prkosi zdravom razumu i logici, te je protivno osnovnoj svrsi stečajnog postupka koja je namirenje vjerovnika**.

Sud jednostavno ne može smatrati da je u postojećim okolnostima slučaja i uz predloženi plan restrukturiranja dužnik učinio vjerojatnim da bi mu se provedbom predloženog plana restrukturiranja omogućila sposobnost za plaćanje. Žalitelj bez ikakve sumnje ističe da će, za slučaj potvrde predstečajnog plana restrukturiranja, dužnik po proteku godine dana završiti u stečaju, u kojem trenutku će isti već rasprodati svoju imovinu i otuđiti ili prikriti sva sredstva priskrbljena prodajom. Sve to u svrhu da učini potpuno nenaplativim potraživanje žalitelja iz pravomoćne presude Općinskog suda u Varaždinu posl.br. P-251/2017, četiri dana nakon pravomoćnosti koje su dužnik i njegove odgovorne osobe pokrenule očito unaprijed isplanirani slijed događaja koji je doveo upravo do konkretne situacije.

Slijedom prednje navedenog rješenje je utemeljeno na pogrešnoj procjeni činjenica, za utvrđenje kojih postoje dostatni dokazi u spisu, pa iz ovog razloga

žalitelj smatra ostvarenim i uvjete da drugostupanjski sud već iz ovih razloga uvaži žalbu i preinači prvostupanjsku odluku dako da odbije potvrđivanje Plana restrukturiranja.

VI/ U odnosu na prigovore žalitelja da Plan restrukturiranja nije zasnovan na realnoj situaciji koja je dužnika dovela u stanje nesposobnosti za plaćanje, sud nije dao nikakvo obrazloženje, što predstavlja bitnu povredu pravila postupka.

Dužnik u planu restrukturiranja ističe da bi u financijske poteškoće zapao jer bi do „*blokade poslovnog računa došlo zbog gospodarske situacije prouzročene COVID-om 19, zatvaranja granica zbog kojeg je bila onemogućena isporuka robe u inozemstvo, te uvoz robe u Hrvatsku i gomilanje troškova*“ (uvid u str. 13 Plana restrukturiranja), međutim iz podataka o poslovanju dužnika i notorno poznatih činjenica, proizlazi da pandemija COVID-19 nema nikakve veze sa pogoršanjem poslovanja dužnika i blokadom njegova računa.

Računi dužnika blokirani su ta temelju pravomoćne presude Općinskog suda u Varaždinu posl.br. P-251/2017 u korist ovdje žalitelja, što jasnim proizlazi iz potvrde o blokadi računa sa očevidnikom neizvršenih osnova za plaćanje od 29.10.2020.g. gdje je upisana osnova za plaćanje „*Izravna naplata – presuda: P-251/17-23 IZ.NA.*“, javno objavljeno 17.11.2020.g. Obzirom je presuda koja je predmet blokade donesena u prvom stupnju još 30. studenog 2018.g., to je dužnik znao ili trebao znati da će ta presuda steći pravomoćnost po okončanju žalbenog postupka i prilagoditi svoje poslovanje predvidivim budućim obvezama. Ovdje se posebno napominje da je sudski postupak pred Općinskim sudom u Varaždinu posl.br. P-251/2017 pokrenut još 11. svibnja 2017.g. pa je dužnik i bitno ranije znao ili morao znati za potraživanje stečajnog vjerovnika obzirom da isto proizlazi iz ugovora o kupnji strojeva za prženje kave koje je dužnik prodao stečajnom vjerovniku, a koje strojeve dužnik nije nikada isporučio vjerovniku, niti mu je vratio primljeni iznos za kupnju tih strojeva. Iz poslovnog rezultata dužnika također proizlazi da je isti u poslovne poteškoće zapao bitno prije pandemije COVID-19, odnosno da dužnik već punih pet godina ima progresivni pad u dobiti i prihodima od poslovanja, sve što je vjerovnik uz odgovarajuće dokaze isticao i u podnesku od 7. lipnja 2021.g.

V/ Slijedom prednje navedenoga, žalitelj

p r e d l a ž e

da ova žalba bude uvažena i pobijano rješenje preinačeno na način da se odbije potvrđivanje plana restrukturiranja od 20. svibnja 2021.g., odnosno podredno da ova žalba bude prihvaćena i predmet vraćen na ponovni postupak uz odgovarajuću uputu za postupanje prvostupanjskom sudu.

Rizzo Concetto p.p.